

UOHSX00EKT3U

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0028/2021/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-10113/2021/161/TMi

Brno 01.04.2021

V řízení o rozkladu ze dne 1. 2. 2021 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 2. 2. 2021 zadavatelem –

- **město Terezín**, IČO 00264474, se sídlem nám. ČSA 179, 411 55 Terezín,
proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0504/2020/VZ č. j. ÚOHS-01833/2021/500/Alv ze dne 18. 1. 2021, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 27. 11. 2020 na návrh navrhovatele –

- **KANONA a.s.**, IČO 04163664, se sídlem Antala Staška 1859/34, 140 00 Praha 4,
ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Wieserův dům v Terezíně – interiérové vybavení**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 10. 6. 2020 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 6. 2020 pod ev. č. Z2020-020150, ve znění opravy uveřejněné dne 7. 7. 2020, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 15. 6. 2020 pod ev. č. 2020/S 114-276070, ve znění opravy uveřejněné dne 6. 7. 2020 pod ev. č. 2020/S 128-313334,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0504/2020/VZ č. j. ÚOHS-01833/2021/500/Alv ze dne 18. 1. 2021

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jako „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon**“¹), k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel dne 27. 11. 2020 návrh (dále jako „**návrh**“) navrhovatele – KANONA a.s., IČO 04163664, se sídlem Antala Staška 1859/34, 140 00 Praha 4 (dále jako „**navrhovatel**“) – z téhož dne na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – město Terezín, IČO 00264474, se sídlem nám. ČSA 179, 411 55 Terezín (dále jako „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Wieserův dům v Terezíně – interiérové vybavení“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 10. 6. 2020 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 6. 2020 pod ev. č. Z2020-020150, ve znění opravy uveřejněné dne 7. 7. 2020, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 15. 6. 2020 pod ev. č. 2020/S 114-276070, ve znění opravy uveřejněné dne 6. 7. 2020 pod ev. č. 2020/S 128-313334 (dále jako „**veřejná zakázka**“).
2. Dle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**správní řád**“), došlo dne 27. 11. 2020, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele, k zahájení správního řízení ve věci přezkumu úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky.

II. Napadené rozhodnutí

3. Dne 18. 1. 2021 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0504/2020/VZ č. j. ÚOHS-01833/2021/500/Alv (dále jako „**napadené rozhodnutí**“).
4. Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl o tom, že zadavatel postupoval při zadávání veřejné zakázky v rozporu s pravidlem stanoveným v § 48 odst. 2 písm. a) zákona, když vyloučil navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení s odůvodněním, že navrhovatel

---

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 56 odst. 1 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

v rozporu s § 46 odst. 2 zákona změnil svou nabídku, když na základě předchozí žádosti zadavatele o objasnění nebo doplnění údajů, dokladů, vzorků nebo modelů ze dne 17. 9. 2020 doplnil identifikační listy výrobků, ačkoliv doložení předmětných identifikačních listů výrobků nepředstavovalo změnu nabídky, ale její doplnění, které zákon umožňuje, kdy předmětné doplnění se netýkalo údajů, které jsou předmětem hodnocení nabídek, a současně uvedeným postupem nebyla dotčena celková nabídková cena, přičemž uvedený postup mohl ovlivnit výběr dodavatele a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

5. Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad výrokiem II. napadeného rozhodnutí podle § 263 odst. 2 zákona zrušil úkon zadavatele spočívající v oznámení a rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, a všechny následné úkony zadavatele učiněné v zadávacím řízení na veřejnou zakázku.
6. Výrokem III. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli až do pravomocného skončení správního řízení zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Výrokem IV. napadeného rozhodnutí potom Úřad uložil zadavateli povinnost uhradit náklady správního řízení.

III. Rozklad zadavatele

7. Dne 2. 2. 2021 podal zadavatel proti napadenému rozhodnutí rozklad z předešlého dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 18. 1. 2021. Rozklad tak byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

8. Zadavatel v rozkladu konstatuje, že nesouhlasí se závěrem Úřadu, podle kterého doložení předmětných identifikačních listů výrobků ze strany navrhovatele nepředstavovalo změnu nabídky, ale její doplnění, které § 46 odst. 2 zákona umožňuje.
9. Zadavatel namítá, že navrhovatel ve své nabídce předložil technickou specifikaci nabízeného předmětu plnění veřejné zakázky tak, že pouze převzal část položek z přílohy č. 1 smlouvy na realizaci veřejné zakázky a k nabídce nepřipojil identifikační listy výrobků, tedy neuvedl, jaké konkrétní výrobky ocenil nabídkovou cenou, čímž jednal proti smyslu čl. 10 odst. 10.1 zadávací dokumentace. Takto vadnou nabídku již nemohl navrhovatel změnit jejím doplněním, neboť změna nabídky po uplynutí lhůty pro podání nabídek je zákonem zapovězena. Postupem podle § 46 odst. 2 zákona lze podle zadavatele pouze doplnit či upřesnit již podanou nabídku, dodat něco, co původně chybělo, nebo vysvětlit něco, co mohlo být chápáno různými způsoby. Nelze však tímto postupem připustit nápravu pochybení, které spočívá v chybě navrhovatele jakožto odborníka na oblast plnění veřejné zakázky.
10. Zadavatel v rozkladu rovněž reaguje na závěr Úřadu, podle kterého může postupem podle § 46 odst. 2 zákona dojít k odstranění drobných vad nabídky. Vady nabídky navrhovatele podle zadavatele není možné považovat za drobné, když v nabídce zcela absentuje uvedení konkrétních nabízených výrobků. Navrhovatel si tímto svým postupem podle zadavatele vytvořil prostor pro to, aby dodatečně mohl pod ocenění podřadit konkrétní výrobky a takto

materiálně upravit svou nabídku podle svých potřeb, což by mohlo vést k neoprávněnému zvýhodnění navrhovatele před ostatními účastníky zadávacího řízení.

11. Podle zadavatele Úřad v napadeném rozhodnutí opomenul skutečnost, že doplněním identifikačního listu výrobku došlo k nabídce výrobků, které nebyly uvedeny v původní nabídce, tedy nedošlo k doplnění nabídky, nýbrž k novému vymezení jejího obsahu, jelikož není možné konkretizovat údaj, který v nabídce vůbec nebyl. Materiální změnou nabídky tak dle zadavatele není pouze výměna konkrétního plnění za jiné, ale i uvedení plnění, které nebylo původně v nabídce uvedeno.
12. Zadavatel dále namítá, že učinění žádosti podle § 46 odst. 1 zákona je úkonem fakultativním a samotné učinění této žádosti nemůže znamenat, že následně doplněné údaje nepředstavují nepřípustnou změnu nabídky.
13. Lze tedy shrnout, že zadavatel je přesvědčen, že Úřad v rámci napadeného rozhodnutí rozhodl nesprávně, když dospěl k závěru, že nedošlo ke změně podané nabídky ze strany navrhovatele. Podle zadavatele je totiž evidentní, že se v daném případě nejednalo o doplnění nabídky, ale došlo k novému vymezení jejího obsahu, což zákon zapovídá.

Závěr rozkladu

14. Zadavatel na základě výše uvedené argumentace navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu přičemž jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
17. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu zadavatele.

V. K námitkám rozkladu

18. Zadavatel v rozkladu namítal, že pochybení navrhovatele, když ke své nabídce nepřipojil identifikační listy výrobků, a tedy nevymezil předmět svého plnění, je v zásadě nezhojitelné. Doplnit nabídku podle § 46 odst. 2 zákona lze podle zadavatele pouze tak, že bude doplněno něco, co původně chybělo, nebo vysvětleno něco, co mohlo být chápáno různými způsoby.

Doplnění nabídky provedené navrhovatelem ovšem zadavatel považuje za nové vymezení obsahu nabídky, které je podle něj zapovězenou materiální změnou nabídky.

19. K námitce zadavatele, že se v daném případě nejednalo o doplnění nabídky, nýbrž o nové vymezení jejího obsahu, považuji za nutné odkázat na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0113/2019/VZ-24101/2019/322/HSc ze dne 30. 8. 2019, v němž je uvedeno, že *„za doplnění je nutno považovat připojení něčeho, co původně v nabídce zcela chybělo nebo sice připojeno bylo, ale bylo uvedeno jinak, než tomu porozuměl zadavatel, případně v důsledku zjevného pochybení bylo uvedeno mylně, a ačkoliv nabídka doplněná o tyto původně chybějící informace bude z formálního hlediska jiná (tedy změněná), než nabídka původní, obsahově, tedy fakticky, se lišit nebude.“* Jestliže v daném případě chyběly v nabídce identifikační listy výrobků, které jinak navrhovatel ve své nabídce nacenil a specifikoval je uvedením minimálních požadavků na tyto výrobky stanovených zadávací dokumentací, nelze na doložení těchto identifikačních listů na základě výzvy zadavatele podle § 46 odst. 2 zákona nazírat jinak, než jako na doplnění nabídky, které nezpůsobuje změnu původní nabídky. A právě změna nabídky je zákonem zakázána.
20. Tím, co lze považovat za nepovolenou materiální změnu nabídky podle § 46 odst. 2 zákona, se již v minulosti Úřad zabýval. Z nedávné rozhodovací praxe Úřadu lze odkázat zejména na rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0011/2021/VZ č. j. ÚOHS-07119/2021/161/TMi ze dne 2. 3. 2021: *„Nelze se zcela ztotožnit se závěrem Úřadu, podle něž není možné objasňovat dle § 46 zákona údaje, které jsou předmětem hodnocení, poněvadž by to vždy znamenalo změnu této hodnoty, a tedy i nepřípustnou změnu nabídky. Tento výklad ustanovení § 46 zákona není souladný s rozhodnutím Úřadu č. j. ÚOHS-S0403/2019/VZ-02553/2020/512/ŠMr ze dne 22. 1. 2019, v němž Úřad akcentoval, že podle § 46 odst. 2 zákona nelze provést materiální změnu nabídky, ale pouze toliko změnu formální, kdy obsah nabídky zůstává totožný, pouze je doplněna původně chybějící informace, nebo je jiná původně zadavateli nejasná informace vysvětlena, případně je uvedena na pravou míru zjevná, lehce popsatelná a zároveň vysoce pravděpodobně lehce vysvětlitelná nejasnost. Ustanovení § 46 lze chápat tak, že pouze „materiální změna“ nabídky není dovolena. Za materiální změnu nabídky lze považovat mj. změnu nabízeného plnění (to je stěžejní myšlenka rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 30. 8. 2019, č. j. ÚOHS-R0113/2019/VZ-24101/2019/322/HSc). Řečeno lapidárně, pokud je před změnou nabídky nabízeno plnění X a po změně je nabízeno plnění Y, došlo k materiální změně nabídky. Pokud je ale před změnou i po změně nabízeno plnění X, k materiální změně nabídky (v tomto kontextu) nedošlo. Jestliže je zachován předmět plnění, není důvod považovat objasnění hodnoceného údaje za nedovolenou změnu nabídky. Zákon explicitně nezakazuje objasnění hodnoceného údaje, tak to činí pouze u doplnění údajů (srov. § 46 odst. 2 zákona).“*
21. Zatímco v případě citovaného rozhodnutí předseda Úřadu posuzoval objasnění nabídky podle § 46 odst. 2 zákona, v nyní posuzovaném případě došlo k doplnění identifikačních listů dodávaných výrobků, které v nabídce absentovaly a které bylo dle zadávacích podmínek třeba předložit. Hodnotícím kritériem je však v tomto případě výhradně nabídková cena, a proto nelze poslední větu uvedené citace rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0011/2021/VZ č. j. ÚOHS-07119/2021/161/TMi ze dne 2. 3. 2021 vykládat tak, že by doplnění nabídky postupem podle § 46 odst. 2 zákona bylo obecně zapovězeno. Pro přípustnost doplnění nabídky postupem podle § 46 odst. 2 zákona je klíčové, zda doplněním

dojde k materiální změně nabídky. Za tu je v souladu s výše uvedenou rozhodovací praxí Úřadu třeba považovat situaci, kdy je po změně nabídky nabízeno odlišné plnění, než tomu bylo před změnou nabídky.

22. Navrhovatel ve své nabídce nacenil všechny požadované výrobky specifikované zadávací dokumentací, jak vyplývá z přílohy „Technická specifikace a položkový rozpočet“ nabídky navrhovatele. Na základě výzvy zadavatele podle § 46 odst. 1 zákona následně doložil chybějící identifikační listy výrobků (včetně konkrétních parametrů jednotlivých výrobků), aniž by došlo ke změně hodnoceného parametru, kterým byla nabídková cena. Vzhledem ke skutečnosti, že předmět plnění zůstal i nadále vymezen požadavky uvedenými v příloze č. 1 Smlouvy – Technická specifikace a položkový rozpočet, která je přílohou zadávací dokumentace, a nedošlo ke změně nabídkové ceny, která je jediným hodnotícím kritériem, nelze v souladu s ustálenou rozhodovací praxí Úřadu považovat provedené doplnění nabídky za nepovolenou materiální změnu nabídky ve smyslu § 46 odst. 2 zákona. Nabízený předmět plnění před doplněním nabídky se totiž shoduje s nabízeným předmětem plnění po doplnění nabídky. Tento závěr je dále umocněn tím, že v rámci zadávacích podmínek (dle bodu 7.1. zadávací dokumentace ve spojení s čl. III.1. návrhu smlouvy a přílohou č. 1 „Technická specifikace a položkový rozpočet“ návrhu smlouvy) byl předmět plnění zadavatelem specifikován velmi detailně. O tom, jaké plnění navrhovatel nabízí (i bez zohlednění identifikačních listů výrobků), a o tom, že doplněním nabídky nedošlo k jeho změně, není tedy důvod pochybovat.
23. K námitce zadavatele, podle níž popsaným postupem navrhovatele vznikl prostor k následnému podřazení konkrétních výrobků pod naceněnou nabídku bez uvedení konkrétních výrobků, což by mohlo vést k neoprávněnému zvýhodnění navrhovatele před ostatními účastníky zadávacího řízení, je třeba uvést, že popsaný postup navrhovatele nemohl vést k jeho zvýhodnění před ostatními účastníky zadávacího řízení. Za takové zvýhodnění by bylo nutné považovat situaci, kdy by navrhovatel po vypršení lhůty pro podání nabídek prostřednictvím doplnění nabídky měnil nabídkovou cenu nebo jiný hodnocený parametr nabídky. Jestliže však navrhovatel svou nabídku již nacenil (celkově i pro jednotlivé položky), pak není možné shledat v jeho postupu, kdy doplněním nabídky neměnil nabídkovou cenu (ani jiný hodnocený parametr), prvky zvýhodnění oproti ostatním účastníkům zadávacího řízení, jak uvedl Úřad v bodě 73 napadeného rozhodnutí.
24. Nelze rovněž uvažovat o účelovém vytváření prostoru k doplnění nabídky ze strany navrhovatele, poněvadž v posuzované věci je nesporné, že nabídka navrhovatele nesplňovala zadávací podmínky, když v ní chyběly zadávací dokumentací požadované identifikační listy nabízených výrobků, pročež zadavatel mohl navrhovatele ze zadávacího řízení vyloučit. Tvrzené účelové jednání navrhovatele by tak bylo značně nejisté, jelikož by záviselo na dobré vůli zadavatele využít fakultativní výzvy k doplnění nabídky, čímž by se navrhovatel spíše vystavoval riziku vyloučení ze zadávacího řízení, než že by získával výhodu oproti ostatním účastníkům zadávacího řízení.
25. Jak je uvedeno výše, je zcela na zadavateli, zda v případě neúplné nabídky využije výzvu k jejímu doplnění podle § 46 odst. 1 zákona. Jak rozebral Úřad v bodě 62 napadeného rozhodnutí, obvykle je využití této výzvy v zájmu zadavatele, jelikož jejím účelem je omezit vylučování potenciálních dodavatelů z čistě formálních důvodů, což slouží k zajištění co nejširší hospodářské soutěže. Byť je využití postupu podle § 46 odst. 1 zákona fakultativní, po

využití tohoto postupu je zadavatel povinen řádně poskytnuté a přípustné doplnění akceptovat a při posouzení splnění zadávacích podmínek vyzvaným účastníkem obsah tohoto doplnění reflektovat. V opačném případě by byl postup zadavatele netransparentní, když by hodnotil pouze část nabídky a nikoliv nabídku jako celek, a nepřiměřený, když by porušoval zásadu legitimního očekávání, kdy vyzvaný účastník oprávněně očekává, že jeho doplnění bude akceptováno k dalšímu posouzení, a vytvářel vyzvanému účastníku neúčelné náklady na doplnění nabídky, které nebude zohledněno. I při využití fakultativního postupu musí zadavatel respektovat zásady zadávacího řízení (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 6. 2016, č. j. 30 Af 66/2014-40, na jehož závěry lze podpůrně odkázat, a to i přesto, že se jednalo o právní závěry ve vztahu k předchozí právní úpravě, tj. zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, neboť v tomto rozsahu jsou aplikovatelné i ve vztahu k současné právní úpravě).

26. Jestliže byl zadavatel povinen akceptovat doplnění nabídky navrhovatele, protože doplnění nabídky v daném případě nepředstavovalo nepřípustnou materiální změnu nabídky, zbývá posoudit, zda navrhovatel doplněním nabídky zhojil její původní vady. Zadavatel v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze dne 21. 10. 2020 za důvod vyloučení podle § 48 odst. 2 písm. a) zákona označil skutečnost, že *„účastník nesplnil zadavatelem vymezené zadávací podmínky, když nepředložil technickou specifikaci nabízeného plnění v podobě vyplněných identifikačních listů výrobků dle čl. 10. 1 Zadávací dokumentace obsahující všechny informace nezbytné pro posouzení splnění podmínek vymezených zadavatelem v příloze č. 1 Smlouvy – Technická specifikace a položkový rozpočet a tím nesplnil ani podmínku vymezenou v čl. 13.1. písm. b) Zadávací dokumentace, když tyto identifikační listy byly součástí návrhu Smlouvy, jako její příloha č. 3.“*
27. Čl. 10.1. zadávací dokumentace stanovil následující: *„Zadavatel požaduje, aby účastník předložil technickou specifikaci nabízeného předmětu plnění veřejné zakázky, a to formou vyplnění identifikačního listu výrobku, jehož vzor zadavatel poskytuje přílohou č. 3 této Zadávací dokumentace – Vzory dokumentů. Z předložených identifikačních listů výrobků musí být zřejmé splnění technických podmínek a parametrů vymezených zadavatelem v příloze č. 1 Smlouvy – Technická specifikace a položkový rozpočet.“* Podle čl. 13.1. písm. b) zadávací dokumentace musel být součástí nabídky podepsaný návrh smlouvy včetně všech požadovaných příloh.
28. Navrhovatel v doplnění nabídky předložil chybějící identifikační listy výrobků, které odpovídají vzoru identifikačních listů poskytnutých zadavatelem v zadávací dokumentaci, z nichž lze posoudit splnění technických podmínek a parametrů vymezených zadavatelem v příloze č. 1 Smlouvy – Technická specifikace a položkový rozpočet. Tím navrhovatel splnil požadavek zadavatele stanovený v čl. 10.1. zadávací dokumentace. Doložením identifikačních listů výrobků navrhovatel rovněž zhojil své pochybení spočívající v nepřipojení přílohy č. 3 k podepsanému návrhu smlouvy, což byl požadavek zadavatele formulovaný v čl. 13.1. písm. b) zadávací dokumentace. Lze tak uzavřít, že navrhovatel svým doplněním nabídky na základě výzvy zadavatele podle § 46 odst. 1 zákona odstranil všechny vytýkané vady nabídky, které byly podle rozhodnutí zadavatele ze dne 21. 10. 2020 důvodem pro jeho vyloučení ze zadávacího řízení.
29. Ačkoliv měla shora uvedená úvaha zaznít již v napadeném rozhodnutí, nejedná se o pochybení, které by zakládalo nezákonnost napadeného rozhodnutí nebo jemu

předcházejícího správního řízení a které by vyvolávalo nutnost napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit Úřadu k novému posouzení. Na správní řízení v prvním i druhém stupni (v rámci řízení o rozkladu) je třeba nahlížet jako na jeden celek (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 112/2013 -198 ze dne 16. 9. 2016 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 161/2013 - 25 ze dne 21. 10. 2014). V rámci řízení o rozkladu tedy lze zhojit dílčí drobné nesrovnalosti nebo pochybení prvostupňového rozhodnutí.

VI. Závěr

30. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zohlednění účastníky řízení uvedených skutečností a důkazů, na základě zjištění, že Úřad postupoval v případě napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.
31. Lze shrnout, že zadavatel byl povinen akceptovat doplnění nabídky navrhovatele učiněné na základě výzvy zadavatele podle § 46 odst. 1 zákona. Navrhovatelem poskytnuté doplnění jeho nabídky nepředstavovalo nepřípustnou změnu (v materiálním smyslu) nabídky, když došlo pouze k doplnění chybějících identifikačních listů nabízených výrobků, které nemělo vliv na hodnocené parametry nabídky. Doplnění nabídky navrhovatele bylo způsobilé zhojit všechny vady původní nabídky, pro které byl navrhovatel ze zadávacího řízení vyloučen. Úřad proto rozhodl správně a v souladu se zákonem, když uložil nápravné opatření podle § 263 odst. 2 zákona spočívající ve zrušení oznámení a rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, a všech následných úkonů zadavatele učiněných v zadávacím řízení na veřejnou zakázku.
32. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. město Terezín, nám. ČSA 179, 411 55 Terezín
2. KANONA a.s., Antala Staška 1859/34, 140 00 Praha 4

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy